

عنوان مقاله:

بررسی جایگاه پژوهشکان مورخ در تاریخ نگاری اسلامی

محل انتشار:

پژوهشنامه تاریخ، دوره 12، شماره 46 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندها:

حسن عبدی پور فرد - مسئول دبیرخانه مجمع اندیشمندان ایران و جهان عرب

اصغر منتظرالقائم - استاد گروه آموزشی تاریخ و ایران‌شناسی - دانشگاه اصفهان - ایران

تراب عطاری - دانشجوی دکتری تاریخ اسلام دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

تاریخ نگاری اسلامی و به تعبیری تاریخ نگاری مسلمانان به عنوان یکی از ابعاد و مظاهر مهم فرهنگ و تمدن اسلامی از جایگاه ویژه‌ای در بین سایر مولفه‌های آن برخوردار است. در فرایند تدوین تاریخ نگاری اسلامی؛ افراد، طبقات و گروههای مختلف از جمله پژوهشکان، حکماء، مورخان و... سهیم بوده داند. با وجود مطالعات و بررسی‌های گسترده‌ای که درباره پژوهشکان دوره اسلامی انجام گرفته است؛ مطالعه درباره افرادی که به صورت همزمان به طباعت و تدوین کتب تاریخی پرداخته‌اند، کمتر انجام گرفته است. سوال اصلی این پژوهش، این است که پژوهشکان مورخ چه نقشی را در توسعه تاریخ نگاری اسلامی ایفا نموده‌اند؟ این گروه از پژوهشکان از چه جایگاهی در تاریخ نگاری اسلامی برخوردار بوده‌اند؟ آیا پژوهشکان مورخ به منابع و استنادی فراتر از سایر مورخان دسترسی داشته‌اند؟ شیوه‌های تاریخ نگاری آنان چگونه بوده است؟ و... اولین فرضیه‌ای که می‌توان مطرح کرد، این است، در بین پژوهشکان دوره اسلامی، مورخان معروفی وجود داشته و آنان با توجه به موقعیت و مناصب شان، نقش بارزی در تاریخ نگاری اسلامی ایفا نموده‌اند و همچنین مورخانی هم بوده‌اند که علاوه بر تدوین کتب تاریخی، در پژوهشکی نیز دستی داشته و صاحب کتب مهم پژوهشکی هم بوده‌اند. در نوشتار حاضر سعی شده است ضمن پرداختن اجمالی به جایگاه پژوهشکان مورخ در تاریخ نگاری اسلامی با تکیه بر منابع و استنادات تاریخی و به روش کتابخانه‌ای به سوالات فوق پاسخ‌های مناسب داده شود.

کلمات کلیدی:

تاریخ نگاری اسلامی، پژوهشکان مورخ، پژوهشک، مورخ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1857115>

